

Sygn. akt XI W 4592/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Aleksandra Smyk

Protokolant Karolina Kowalczyk

w obecności oskarżyciela – nie stawił się, zawiadomiony wokandą

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2019 roku

sprawy Ł. S.

urodzonego (...) w W.

syna H. i A. z domu B.

obwinionego o to, że:

w dniu 13 listopada 2017 r. około godz. 00:30 w W. na drodze publicznej na ul. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem marki M. nr rej. (...) będąc w stanie po użyciu alkoholu: I wynik 0,18 mg/l, II wynik 0,17 mg/l, III wynik 0,15 mg/l,

tj. o czyn z art. 87§1 kw w związku z art. 45 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 20.06.1997 roku Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r., poz. 128 z późn. zm.).

I. Obwinionego Ł. S. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu wnioskiem o ukaranie i za to na podstawie art. 87§1 kw w zw. z art. 24§1 i 3 kw wymierza obwinionemu karę grzywny w wysokości 800 (ośmieszuset) złotych.

II. Na podstawie art. 87§3 kw w zw. z art. 29§1 i 2 kw orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy.

III. Na podstawie art. 29§4 kw na poczet orzeczonego wobec obwinionego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza okres zatrzymania prawa jazdy kategorii B o numerze (...) od dnia 13 listopada 2017 roku do dnia 10 kwietnia 2019 roku.

IV. Zwalnia obwinionego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt XI W 4592/18

UZASADNIENIE

w zakresie rozstrzygnięcia o środku karnym

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny wyrokiem zaocznym z dnia 10 kwietnia 2019 roku uznał obwinionego Ł. S. za winnego tego, że w dniu 13 listopada 2017 roku około godziny 00:30 w W. na drodze publicznej na ul. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem marki M. nr rej. (...) będąc w stanie po użyciu alkoholu: I wynik 0,18 mg/l, II wynik 0,17 mg/l, III wynik 0,15 mg/l, to jest wykroczenia z art. 87§1 kw. Na podstawie art. 87§1 kw w zw. z art. 24§1 i 3 kw wymierzono obwinionemu karę grzywny w wysokości 800 zł, na podstawie art. 87§3 kw w zw. z art. 29§1 i 2 kw orzeczono wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia

wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku i 6 miesięcy, na podstawie art. 29§4 kw na poczet orzeczonego wobec obwinionego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy kategorii B o numerze (...) od dnia 13 listopada 2017 roku do dnia 10 kwietnia 2019 roku, zwolniono obwinionego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Obwiniony Ł. S. zaskarżył wyrok w zakresie środków karnych (k.99).

Przy wymiarze środka karnego sąd ocenił stopień społecznej szkodliwości czynu, który uznał za znaczny, miał na uwadze cele środka karnego w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma on osiągnąć w stosunku do ukaranego. Sąd miał także na uwadze brak szkody wyrządzonej wykroczeniem, wysoki stopień winy, sposób życia obwinionego przed popełnieniem wykroczenia. W ocenie sądu zakaz prowadzenia pojazdów wobec sprawcy wykroczenia z art. 87§1 kw winien mieć charakter prewencyjny i zmierzać do czasowego wyeliminowania z ruchu drogowego kierujących, którzy prowadzili pojazdy mechaniczne w stanie po użyciu alkoholu. Podkreślić należy, że zakaz prowadzenia pojazdów jest środkiem karnym uważanym w doktrynie za odgrywający dużą rolę w zapobieganiu przestępstwom i wykroczeniom w komunikacji i ich zwalczaniu. Akcentuje się, że środek ten, pozwalając na wyłączenie z ruchu osób, które ze względu na to, że stwarzając zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu, nie powinny w nim uczestniczyć, prowadzi do poprawy jego bezpieczeństwa przez zmniejszenie niebezpieczeństwa (R.A. Stefański, Zakaz prowadzenia pojazdów, Warszawa 1990, s. 14).

Obwiniony Ł. S. kierował pojazdem znajdując się w stanie po użyciu alkoholu przy pierwszym wyniku 0,18 mg/l i trzecim 0,15 mg/l. Uprzednio był czterokrotnie karany za wykroczenia w ruchu drogowym, przy czym trzykrotnie stosowano postępowanie mandatowe, zaś w odniesieniu do zdarzenia z dnia 03 maja 2015 roku prowadzono postępowanie sądowe. W sprawie o sygn. akt II W 913/15, Sąd Rejonowy w Puławach w dniu 27 maja 2015 roku orzekł wobec obwinionego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 8 miesięcy w związku z popełnieniem wykroczenia w dniu 03 maja 2015 roku polegającego na niezastosowaniu się do znaku drogowego P – 4 „linia podwójna ciągła” oraz niezastosowaniu się, w celu uniknięcia kontroli, do sygnału osoby uprawnionej do kontroli ruchu drogowego, nakazującego zatrzymanie pojazdu (k.88). Stwierdzić należy zatem, że działanie obwinionego będące przedmiotem niniejszego postępowania nie miało charakteru incydentalnego, obwiniony wykazuje lekceważący stosunek do przepisów ruchu drogowego, na przestrzeni zaledwie dwóch lat popełnił kolejne poważne wykroczenie, które wyłącza go z udziału w ruchu drogowym.

Zgodnie z art. 29§1 kw zakaz prowadzenia pojazdów jest środkiem karnym terminowym i sąd może go wymierzyć na okres od 6 miesięcy do 3 lat, zaś wobec sprawcy wykroczenia z art. 87§1 kw orzeczenie tego środka karnego jest obligatoryjne (obowiązkowe). Oczywistym jest, że – w związku z uprzednią karalnością obwinionego – brak było podstaw do orzekania wobec obwinionego środka karnego w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Ośmiomiesięczny zakaz prowadzenia pojazdów orzeczony wcześniej, nie odniósł bowiem wobec obwinionego swego celu wychowawczego, gdyż obwiniony ponownie, w sposób rażący, naruszył przepisy ruchu drogowego. Orzeczony w niniejszej sprawie okres zakazu prowadzenia pojazdów również nie cechuje nadmierną surowości – jak wskazano powyżej sąd mógł orzec go na okres 3 lat, jednak tego nie uczynił. Tym samym okres 1 roku i 6 miesięcy na jaki orzeczono wobec obwinionego środek karny był średnim w świetle przepisów, a jednocześnie odpowiadał wadze popełnionego wykroczenia. Ponadto zdaniem sądu będzie adekwatnym do stopnia zagrożenia spowodowanego przez obwinionego dla innych uczestników dróg i przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa w komunikacji zwłaszcza w kontekście nagminności tego typu wykroczeń i przestępstw w ostatnim czasie w Polsce. W ocenie sądu okres ten umożliwi także obwinionemu wnikliwe przeanalizowanie swojego postępowania oraz uświadomienie sobie naganności czynu. Jak również, co wskazywano powyżej, na właściwy czas zostanie wyeliminowany z ruchu drogowego, aby nie zagrażać bezpieczeństwu innych jego uczestników.